

DIARIUM HOMINIS CHRISTIANI. PARS PRIMA.

Ordo servandus in actionibus,
ex motivis varijs.

Xigit creaturæ rationa-
iis pulchritudo , ne dicam
obligatio , ut quidquid Ho-
mo agit , propter finem
agit ; neque pecudum more , quæ ad quod-
vis objectum inordinate feruntur , jam hoc
jam illud temere appetat , vel agendum ar-
ripiat , sed unicuique quod suum est , op-
portunâ partitione definiat . Nihil alio-
quin solidum , nihil laudabile , nihil egre-
gium à tali sp̄eres ; nec materiam , ex qua
post mortem illustris Viri nomen posteris
relinquat , reperies . Vixit quidem inge-
niosus & illustris natu , (posteri loquentur)

sed factis nihil præclarum gessit. Unicur
 nimirum tali pro epitaphio subfcribere
 possis: VIXIT! subintellige, sed nihil fecit
 vel tritum illud: FUIMUS! Quòd si somne
 tempus fallebat, scribetur illi totum enco
 mium DORMITABAT cùm VIVERET, JAM TAN
 DEM SEMEL OBDORMIVIT! Ob neglectum præ
 terea boni Ordinis, seriæque defectum ap
 plicationis, tædia emergunt. Cogimur ad
 fallendum tempus (heu! quantùm animam
 nostram hoc abusu verbi fallimus!) cogi
 mur inqnam, ad lenienda temporis fasti
 dia, futilibus jocis, lusibus ultra decorum,
 otiosis colloquijs, prospectibus animæ desi
 di periculosis, vagabundis denique cursi
 bus nos impendere. Accedit ex temere
 arreptis occupationibus angî animum sub
 ñde; quòd negotia, quibus congruenter
 satisfieri debebat, per inordinarum viven
 di modum transponantur, vel omnino re
 jlicantur. Taceo viles planè animos à pru
 dentibus censeri, quos nulla occupatio soli
 da moderatur: Solidè autem occupari ejus
 modi hominem, quis dicat, qui ex tempo
 re distractiones venatur, qui nullas tempo
 rum divisiones domi suæ designat, qui tem
 pus prandendi deputat (idem de alijs, quæ
 in mentem veniunt intellige) cùm levis esu
 riei, pruritus non tam orexim, quam phan
 tasiam proritat; qui cùm levis torpedo
 somnum ingerit, eundem pro necessitatibus
 lege prehensat.

Si Ordinem , Vitam rerum gerendarum,
ut re verâ est , in homine vocemus , quis ta-
les vivere dicat in operationibus , quæ bru-
tè fiunt ?

Omnia vivere dicimus , cùm ordinato
fluxu res tractari vel decurrere cernimus :
nunquid mortua vocabimus , quæ secus
currere notamus ? Nisi stulta vocare malis.
(a) *Nam tempus & responsionem cor Sapientis intelligit. Omni negotio tempus est & opportunitas.* (b) *Homo sapiens tacebit usque ad tempus : lascivus autem & imprudens non servabunt tempus.*

Quàm pulchra è contrario actionum
harmonia cernitur in Universo ? Cœlum in-
spice ; quàm regularis , primi mobilis cír-
ca polum motus ! quàm amæni siderum or-
tus & occasus ; ita justâ & securâ temporis
mensurâ dispositi , ut prævidere ac pollice-
ri possis ! Quid de sole ac luna dicam ? Fe-
cit lunam in tempora . (a) *Et luna in omnibus in tempore suo , ostensio temporis , & signum ævi.* (d) *A luna signum diei festi , lumi-
nare quod minuitur in consummatione Men-
sis secundum nomen ejus est crescens mirabi-
lis in consummatione.* Quid sol ? cognovit
occasum suum : quo circulorum ordine ,
quâ elevatione , quàm procul & quanto
motu festinare debeat , quo tempore oriri
&

(a) Eccl. 8. v. 6. (b) Eccl. 20. (c) Psalm.
130. (d) Eccl. 43.

& occidere : tam securè cursum decretui ordinat , ut puelli notare possint ex umbri utrum Ordinis officio , suoque penso satis faciat . Anni tempora , servant itidem di mensum . Terra ipsa (ut totum Universum harmonicum præterea) non re virescet , nisi cœleste signum arietet : Tur accepto veluti signo semen in viorem pro llicit ; tum ordinato successu virtute seminali herbas & flores , ac tandem fructus , ita distribuendo progerminat , ut flos florem species speciem sequatur , donec iterum a labore germinis sub Autumni finem (tempus novæ quieri deputatum) supersedeat Verum nimirum illud Prophetæ : (a) Ordinatione tua persevsrat dies . Et illud Sapientis : (b) Ipse enim dedit mihi horum , quæ sunt , scientiam veram : ut sciam dispositionem orbis terrarum , & virtutes elementorum , initium & consumationem , & mediætatem temporum , vicissitudinum permutations , & commutations temporum , annicursus , & stellarum dispositiones , &c.

Dum hæc omnia tam ordinatè procedunt in ministerijs suis propter Hominem , solus Homo sine ordine vitam ducet ? de eodem sanè , longè melius supponere oportet . (c) Ortus est sol , ait David , quid inde ? Exibit Homo ad opus suum , & ad ope-

(a) Psalm. 118. (b) Sap. 7. v. 17.
(c) Psalm. 103.

rationem suam usque ad vesperam. Hominis ergo est, cuius somno conciliando cœlum lumen subtrahit, altissimoque silentio Universum de nocte tranquillatur, orto sole exire ad opus homine dignum & ordinatam operationem usque ad vesperum. Ut disponat nimis ac designet unicuique quod sūum est, animæ res Dei, talentis animi congruas actiones; ut non tantum seipsum, sed suam etiam familiam ordinet, domique suæ horologium boni Ordinis (quod DIARIUM vocare placeat) pro defluxu actionum præfigat.

Et, cùm experiamur iu quovis Regno vel Rep. rerum successus ab ordinis disciplina pendere, æquum etiam videtur, ut in animi Rep. & Politia eundem accurate serve mus, si bene fluere, ut mos est loqui, nostra omnia velimus. Fluent autem ad votum, si non Affectus ex se omnia perturbans, sed Ratio sola gubernamento Domus & animi præsideat. Maturâ ergo deliberatione (si quis necdum Ordini assuevit) actiones in mensuram certam distribuat, quam neque ita mordicus tenebit, quin ex urgentibus ab accidenti vario causis dispensem, nec facile ad cujusvis levem interpellationem infringet. Molestè fateor initio accidet, vitam suam his veluti legibus circumscribere, libertatem, temere divagari solltam, constringere; sed cum fructu multo voluptas

tas animi sequetur uberior, ex decora sum
mēque rationi congrua vivendi lege. Da
bit Vir hujusmodi materiam posteris lauda
tissimam, cūm subscriptent illud encomium
Davidicum: (a) Et ORNAVIT TEMPORA, us
QUE AD CONSUMMATIONEM VITÆ.

PARS SECUNDA.

Quæ occupationes per decur
sum diei distribui possint.

QUOD si petas, quale genus occu
pationum diem nostrum metiri possit
plura distractionum genera designo.

PRIMO. Dum potiorem partem corpo
ri & rebus temporis servientibus decernis
animæ certum per diem p̄ensum non nega
Matutino præsertim tempore, à quo die
& animæ negotia dependent. Felix ille
qui sacrificium simul quoditianum ita æsti
mat, ut nullo negotio idem sibi surripi pa
tiatur. Si scirent homines in Sacrificio d
summa rei tractari, de negotio seculorum
de salute mundi, de sua propria salute
benedictionem rerum omnium spirituali
um & temporalium, ipsūmque negotiorum
cursum facillimè ibidem impetrari vel ju
vari: credetem eos tantum bonum magi
stimatoros, neque ullâ die præsentiam
ne

(a) Eccl. 47. v. 12.